

18
TRABEATAM
HONORIS
SCALAM

FASCIBUS PRÆ-CONSULARIBUS,
VIRO

PER-MAGNIFICO, MAXIME STRENUO,
GENEROSO, AMPLISSIMOQUE

DOMINO

JOANNI JACOBO
BRAKENHAUSEN,

CONSULI HACTENUS CIVITATIS GRAVISSIMO,
ECCLESIARUM CURATORI, SCHOLARCHÆ

ET p. t. JUDICI TERRESTRI,

NEC NON PROVENTUUM S. R. M. POL. PORTORII
PRÆFECTO VIGILANTISSIMO,

PUBLICA INTER CONGRATULANTIUM VOTA

A. O. R. MDCCLI

FELICITER FAXIT DEUS!

OBLATIS,

IN TESTIMONIUM

PIETATIS DEVOTIQUE ANIMI

D. D. D.

MUSÆ ELBINGENSES

MENTE OBSERVANTISSIMA, TENUIQUE AVENA

JOANNIS LANGII,

GYMN. RECT. ET BIBL.

ELBINGÆ, STANNO PREUSSIANO.

PLIN. in TRAI.

Magistratus magistratu, honore honos petitur.

Rebus in humanis, quas dirigit altus olympi
Et maris & terræ sapiens Moderator opimæ,
Tanta latet ratio, manat sapientia tanta,
Ut quæ supremis mundi produxit in horis
Cœli scepra tenens, fœcundæ matris ad instar
Causa futurorum dicantur fonsque perennis.
Hunc, qui sectantur celebratæ castra sophiæ,
Nexum perpetuum, rerumque vocare ligamen
Optant, venturis quo jungunt fata priora.
Adspice flammivomo fulgentem lumine mundum,
Terras frugiferas, Neptuni regna profunda,
Cœruleo solis radiantes fulgure tractus:
Adspice quæ fiunt, quæ quondam facta videntur,
Quæque volente DEO prostremo tempore fient,
Nonne perantiquas in mundo cuncta tuentur
Leges, quas voluit seruari Conditor orbis?
Sic noctis placido sequitur vestigia gressu
Alma dies, urgentque diem crescentibus umbris
Currentem cœlo tenebrôsæ tempora noctis,
Quæ fuerant hyemis boreali frigore victa,
Laxantur veris, zephyrique tepentibus auris;
Ver contra sequitur, redivivum sirius ardor
Æstatis, lætam pluvius quam denique pellit
Autumnus, brumæ rigidus præcursor acutæ.

Sed latitans eadem procurrat regula factis,
Quæ noctro veniunt animo, mentisque vigore,
Quæque oculis hominum celebrata laude terendos
Vel mores atro signandos sæpe lapillo

Exponunt. Nostro quid quæso tristius ævo?
Quid pavido gravius sonitu? Quid voce tubarum,
Bellona arva virosque suo madidante cruore?
Quid contra nostras mulcet dulcedine mentes
Majori, recreans hominem, terramque, polumque,
Quam si, quæ Cererem nutrit, concordia floret?
Ast quæ bellorum genesis? Quæ pacis origo?
Quæque triumphalis pompæ, quæ cladis iniquæ
Causa caputque valens? Horum quæ meta fatorum?
Pax generat bellum, producit mitis olivæ
Progeniem bellum. Nam quæ pax limina Jani
Occludit Romæ, referat Bellona cruenta.

Anne igitur mirum, factorum laude perennes
Romulidas, quorum celebris penetravit in orbem
Aquila, servato rebus constranter in Urbis
Ordine, purpureos habitus, populique curules
Atque magistratus nitidos petiisse, novumque
Munus muneribus, fascesque dedisse securi?
Quod si etenim faustum Janus protruderet annum
Ac lætas Patrum spectaret cura calendas,
Non nisi tentatis Superis, populoque Quirini
Accito, his patuit generosus lictor eburque,
Quos peravitus honos, argenti pondus & auri
Certum, quos viridis maturi temporis ætas,
Quos Patriæ Patribus prudentia denique mira
Commendat, rutilis armis lauroque probata.
Hinc ordo viguit, viguit nexusque in honore.
Primus enim gressus, primos si respicis annos,
Insignis QUÆSTURA fuit, quam ÆDILIS honores
Excipiunt gravidi, quales CENSURA secuta est.
Hac tandem fama digno PRÆTURA dabatur.
Ultima scala decus generosum CONSULIS illi
Contulit, ex Patribus Patriæ qui certus amicus
Ac Palinurus erat. Sic splendens purpura fulget,
Sicque novos fasces sustentat fella curulis
Ac ebur attalicum sentit nova pondera Romæ.

Hic mos imperii summum primumque SENATUS
Optandi solium, placuit tam Dardanidarum
Genti, quam quibus, illustri de stemmate natis,
Elbingæ Nemesis confert moderamina rerum,
Nec natura parens, ratio nec tradita coelo
Saltum profequitur celerem, cursumque citatum,
Sed pede Cœlipotens producit munera lento,
Nec nisi cunctando festinat pandere gressum
Ad summos Patriæ titulos rutilosque secures.

Ordinis hunc salubrem decursum rebus in amplis,
Accensosque DEUS cœlestibus ignibus ignes
Servavit sapiens GENEROSA GENTE DOMOq;
BRAKENHAUSIADUM. Non manes tango silentes.
Non Te, PRÆCONSUL, Qui tristi morte peremptus,
Tandem vixisti Nobis, tandemque: Valete!

Dixisti repeto, perdignum laude perenni;
Sed cano viventem, Quem, BRAKENHAUSIADARUM
DULCE DECUS, comunt Ejusdem GENTIS avitæ
Nomen, splendor, honos, virtus, artesque politæ.

Ast Tua MÆCENAS, VENERANDI PATRIS IMAGO,
Qvis valeat calamo taciturnus fata serena,
Fortunamque Tuam prudens æquare canendo?
Ut primum gratus venisti ad littora Drusi,
Te doctum, Themidos scandentem limina sancta,
Ignifer ad meritos animus deduxit honores,
Optima qui posses doctrinæ prodere signa
Ac Urbem patriam factis implere probatis.
Hinc Tu sollicitum docuisti verba Clientem
PATRONUS. Civi sapiens MEMBRUMq; CAPUTq;
ORDINIS auctor eras, COMMUNEM quem vocat omnis,
Quam primum sanctum voluit Te intrare SENATUM
Enthea cura DEI, rebus majoribus aptum,
Munera muneribus, titulis sunt additi honores
Sæpe Tuis. Dubios posuisti per fora lites
JUDEX UBRANUS; TERRESTRIS, jura peritus
Commendaisti agitanda colono munera JUDEX.
Tu CENSOR dictus moderandis moribus Urbis,
PRÆFECTUSq; REI PISCANDI Tu meruisti
Dexteritate Tua summæ præconia laudis.
Quid vero QUÆSTORI? Quid CAMERARIO AB EXTRA
Publica tota Tibi Drusorum resque salusque
Debeat, agnoscunt omnes. Sed plura supersunt.
TEMPLA suum CURATOREM Te, Teque SCHOLARCHAM
Lætantur Musæ, qui consulis æque TYPORUM
ARTI PRÆFECTUS perdoctus chalcographorum,
Et REGIS REDITUS CONSUL PORTORII honestos
Curasti. O titulos sanctos! o nomina quanta
Te, PATRONE, decent, decuerunt, OPTIME, quondam!
Jam majora petis. Summos conscendis honores
Urbis honore Tuo, festini fideris instar,
Colligis atque Tuæ virtutis præmia digna.

Salve hinc, PRÆCONSUL, MÆCENAS MAXIME! Salve
BRAKENHAUSIADI felix successor honoris,
Et lictore capax, præstansque securibus amplis
Magnificam Patriæ sellam conscende curulem!
Te [DEUS intendat!] Druso plaudente, PATRONUM
Fata diu salvum, varia Te parte beatum
Reddant atque Tua sæclis haud enumerandis
In sortem patriæ fortunent consilia Urbis,
Sic vigeas faustus, vireasque diu VICE - PRÆSES!
BRAKENHAUSIADÆ vivas o GLORIA GENTIS
Felix, incolumis, celebris per tempora longa,
Quo Tibi, PATRONO, post hæc majora canamus!

